

سازمان جهاد کشاورزی استان قزوین
مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی

نشریه ترویجی

تریبت عملی تاک به روش کوردون

شماره ۱۵/۹۴

Modiryattarvij_qazvin@yahoo.com

تربیت عملی تاک به روش کوردون

نویسنده: دکتر ولی الله رسولی

عضو هیات علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قزوین

مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی

۱۳۹۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شناخته

عنوان: تربیت عملی تاک به روش کوردون

نویسنده: دکتر ولی الله رسولی

با همکاری: مهندس رعنا محرمنی

ناشر: مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی

تاریخ انتشار: مرداد ماه ۱۳۹۴

طراح: سعید آکشیده

چاپ: سازمان چاپ حافظ ۳۳۶۸۶۵۵۴

نوبت چاپ: اول

شماره: ۲۰۰۰ جلد

دستور
کتابخانه
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی

هدف کلی:

تربيت عملی بوته های انگور به روش کوردون (ايستاده رو سيمى) دو طبقه

اهداف اختصاصی:

- امکان بکارگیری آبیاری تحت فشار و جلوگیری از اتلاف آب به میزان قابل ملاحظه
- افزایش بازار پسندی محصول
- افزایش عملکرد در واحد سطح و همچنین کیفیت انگور
- کاهش آلودگی های قارچی و رسیدن تلفات محصول به حداقل
- افزایش بهره وری
- امکان بکارگیری مکانیزاسیون در مراحل داشت و برداشت

گروه هدف یا مخاطبان

- تاک داران
- مروجین کشاورزی
- تسهیل گران و مددکاران ترویجی
- سایر علاقمندان

فهرست مطالب

۵	*مقدمه
۶	*مقایسه سیستم ایستاده رو سیمی و سیستم سنتی خوابیده
۷	*مشخصات فنی لوازم
۱۰	*احداث سیستم
۱۲	*هرس و ترتیب
۱۴	*تغییر سیستم ترتیبی باغات سنتی خوابیده به ایستاده
۱۵	*توصیه های ترویجی
۱۵	*منابع
۱۶	*پیوست

دستورالعمل
برای
آشپزی

مقدمه:

استان قزوین از لحاظ تولید و سطح زیر کشت انگور به ترتیب مقام سوم و دوم و از لحاظ تولید کشمش رتبه اول را در کشور داراست، انگور به علت مصارف گوناگون از جمله تازه خوری، تهیه کشمش، کنسانتره، آب میوه، فرآورده های تخمیری، شیره، مرba و از لحاظ اقتصادی نقش مهمی برای باغداران استان ایفاء می کند، بنابراین افزایش بهره وری در این باغات امری ضروری و اجتناب ناپذیر است. تربیت عملی بوته های انگور به روش کوردون (ایستاده رو سیمی) دو طبقه یکی از روش هایی است که می تواند گامی مؤثر در راستای افزایش بهره وری باغات استان باشد، چرا که در این روش با بالا رفتن تراکم کشت عملکرد محصول بیشتر و با بکارگیری آبیاری تحت فشار در مصرف آب نیز صرفه جویی می گردد و همچنین آلودگی به قارچ های بیماری زا و هزینه های کارگری به صورت قابل ملاحظه ای کاهش می یابد و امکان استفاده از مکانیزاسیون در مراحل داشت و برداشت نیز مهیا می گردد در این نظریه سعی شده است مزایا و چگونگی تربیت بوته های انگور به روش کوردون دو طبقه به زبان ساده تشریح گردد، با این امید که مورد توجه و استفاده شما باغداران عزیز و سایر علاقمندان قرار گیرد.

۱- مقایسه سیستم ایستاده رو سیمی و سیستم سنتی خوابیده:

- * در سیستم سنتی تراکم بوته در واحد سطح پایین است، در حالی که در سیستمهای داربستی تراکم کشت بالا می باشد و بنابراین میزان عملکرد بالاتر خواهد بود.
- * در روش تاک داری سنتی در زمان آبیاری، جویها پر از آب گردیده و با تغیر شدید در روزهای گرم، آب زیادی هدر می رود و امکان مصرف بینه آب وجود ندارد، در صورتی که در روش‌های جدید تربیت رو سیمی، با به کار گیری آبیاری تحت فشار اتلاف آب به میزان قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد.
- * در روش سنتی تماس خوشها با خاک - به دلیل آلودگی به بیماری‌های قارچی - باعث افت کیفیت و بازاری‌سندی میوه‌ها شده و از میزان عملکرد به شدت کاسته می‌شود.
- * به طور کلی عملکرد در واحد سطح و همچنین کیفیت انگور در سیستم‌های داربستی نسبت به روش‌های سنتی بالاتر بوده و این مزایا برتری روش‌های داربستی را نسبت به روش سنتی هدایت و تربیت انگور در ایران آشکار می‌سازد.
- * وقوع بارندگی در هنگام برداشت محصول، در سیستم سنتی خوابیده به علت تماس محصول با خاک باعث افزایش آلودگی‌های قارچی و از بین رفتن محصول خواهد شد. در حالی که در سیستم ایستاده داربستی تلفات محصول حداقل می‌باشد.
- * در سیستم داربستی ایستاده کلیه عملیات کنترل علف‌های هرز، شخم، سمپاشی، هرس و حتی برداشت محصول را می‌توان به صورت مکانیزه و با استفاده از ادوات و ماشین‌های کشاورزی انجام داد. این امر باعث کاهش هزینه‌های تولید شده و بهره وری را افزایش خواهد داد. در حالی که کلیه عملیات باغداری در سیستم سنتی توسط نیروی کارگری انجام می‌گیرد که باعث افزایش هزینه‌های تولید و کاهش بهره وری می‌شود.
- * ورود و خروج ماشین‌آلات و ادوات کشاورزی و ماشین‌های حمل و نقل در باغات با سیستم ایستاده به سهولت انجام گرفته که باعث بازار رسانی سریع‌تر محصول شده و تلفات ناشی از حمل و نقل کاهش می‌یابد.

در این نشریه مشخصات فنی و نحوه اجرای سیستم ایستاده کوردون دوطبقه دو طرفه شرح داده می‌شود.

۲- مشخصات فنی لوازم

۱- پایه:

مهم‌ترین قسمت در سیستم ایستاده، پایه یا ستون‌های داربستی است. در مناطق مختلف دنیا بر اساس شرایط اقلیمی و وضعیت اقتصادی منطقه از پایه‌های با جنس متفاوتی استفاده می‌شود. به عنوان مثال در مناطق جنگلی به علت وفور و ارزانی از پایه‌های چوبی استفاده می‌شود. در مناطق کوهستانی از پایه‌های بتنی و در بعضی باغات صنعتی از پایه‌های فلزی استفاده می‌شود.

الف) پایه چوبی:

برای این منظور از چوب درختان غیر مثمر مانند تبریزی و چنار استفاده می‌شود. طول پایه‌ها ۲/۲۰ تا ۲/۳۰ متر و به قطر ۱۰ الی ۱۲ سانتی‌متر خواهد بود. جهت افزایش طول عمر پایه‌ها، آن‌ها را آغشته به روغن موتور سوخته می‌نمایند. به منظور استقرار بهتر پایه‌ها در خاک ابتدا یک طرف آن را به وسیله سوزاندن، مخروطی شکل می‌نمایند. این امر باعث جلوگیری از تخریب پایه‌ها به وسیله آفات نیز خواهد شد.

ب) پایه بتنی:

این پایه‌ها به طول ۲/۲۰ متر بوده که دارای مقطع مربعی 15×15 سانتی‌متر می‌باشد. جهت تهیه این پایه‌ها ابتدا قالب فلزی با ابعاد فوق از ورق فلزی تهیه شده سپس با مهار میلگرد آجدار با قطر ۱۰ میلی‌متری به طول پایه در مرکز آن جهت افزایش استحکام، اقدام به بتن ریزی می‌نمایند تا پایه‌ها شکل اصلی خود را پیدا نمایند. جهت استقرار بهتر سیم‌ها در روی پایه‌های بتنی قبل از سفت شدن کامل بتن سه عدد میخ آهنی ۲۰ سانتی‌متری در پایه‌ها نصب می‌شود. به طوری که ۲ سانتی‌متر این میخ‌ها در بیرون بتن و بقیه درون بتن قرار می‌گیرد. اولین میخ به فاصله ۱۰ سانتی‌متری ابتدا پایه، میخ بعدی به فاصله ۳۵ سانتی‌متری از میخ قبلی و میخ آخر در فاصله ۵۰ سانتی‌متری میخ قبلی قرار می‌گیرد.

ج) پایه فلزی:

این پایه‌ها از لوله‌های آهنی سفید (با روکش گالوانیزه) به قطر ۲ اینچ یا از نیش‌های آهنی ۶ سانتی‌متری تهیه می‌شود. در صورت استفاده از لوله آهنی معمولی، حتماً از ضدزنگ و رنگ سفید جهت استحکام آن استفاده گردد. طول پایه‌ها نیز در این مورد ۲/۲۰ متر بوده که به فاصله ۱۰، ۴۵ و ۹۵ سانتی‌متر از انتهای لوله سوراخ‌هایی به قطر ۶ میلی‌متر در آن ایجاد می‌گردد.

نکته مهم:

با توجه به اینکه طول هر شاخه لوله ۶ متر می باشد، برشهای ۲ متری از آن تهیه شده و با جوش دادن شاخ در قسمت پایه طول را به $\frac{2}{20}$ متر می رسانند. این عمل از ضایعات لوله در هنگام برشکاری جلوگیری می کند.

۲- سیم مفتولی گالوانیزه:

سیم مفتولی گالوانیزه به قطر ۴ میلی‌متر نرم در مقر خود روی پایه‌ها قرار گرفته که مهم‌ترین قسمت جهت آرایش بوته در روى سیستم می باشد.

- مهار ابتداء و انتهایی:

این وسیله در ابتداء و انتهای هر ردیف قرار می گیرد. که از یک لوله گالوانیزه ۲ اینچی به طول ۷۰ سانتی‌متر ساخته می شود. در ابتدای این لوله (۵ سانتی‌متری ابتدایی لوله) سوراخی به قطر ۱۲ میلی‌متر ایجاد می گردد که محل درگیری بست رگلاز با مهار می باشد. سر دیگر مهار دارای یک تکه آهن به عنوان شاخ جهت درگیری پیتر مهار در بتن ریزی می باشد. این وسیله را به وسیله مفتول آهنی آجدار ۱۴ میلی‌متری و چوشکاری یک قطعه واشر نمره ۱۲ در سر آن نیز میتوان تهیه نمود (شکل ۱).

شکل ۱- مهار ابتدایی و انتهایی هر ردیف

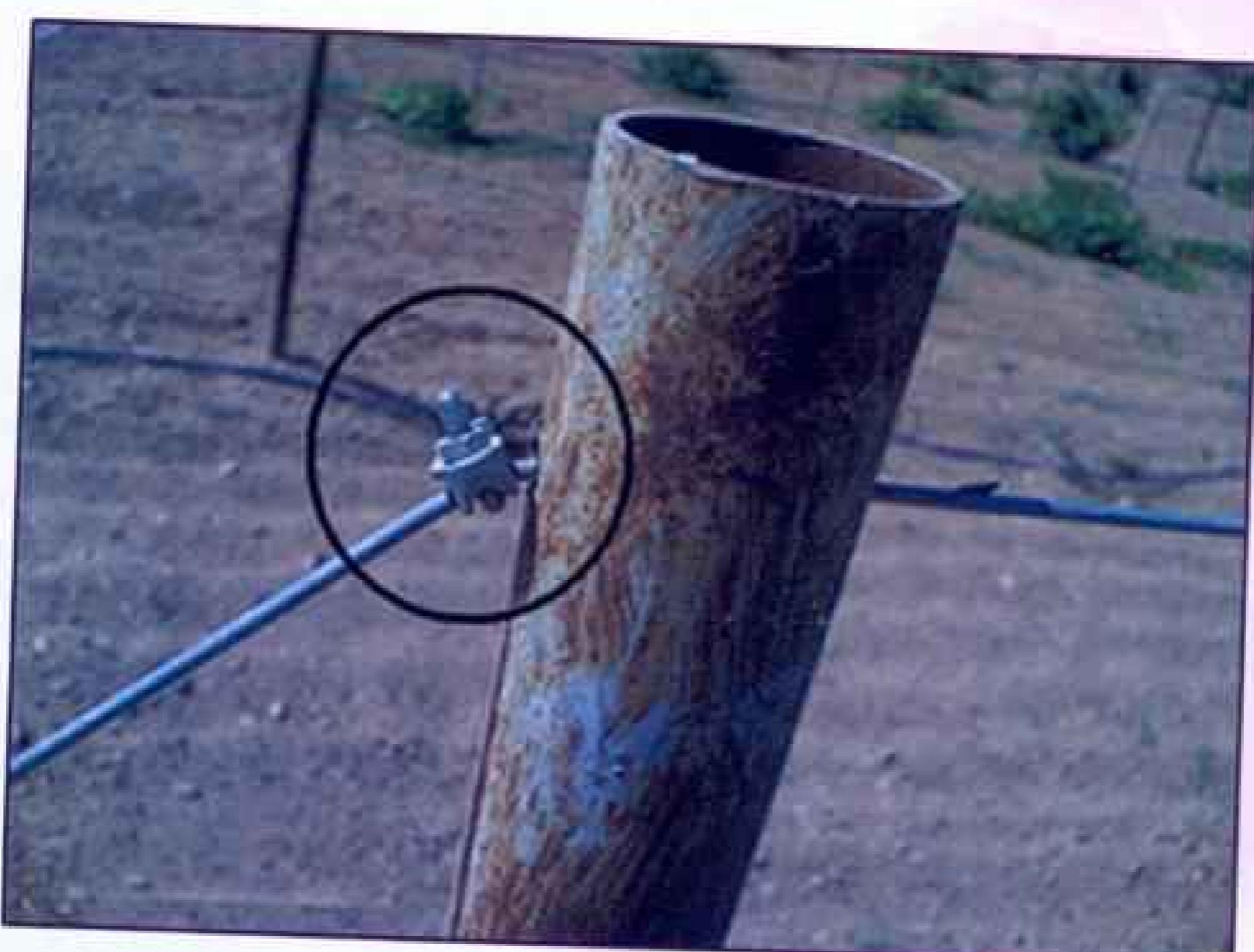

- بست سیم کالوانیزه نمره ۴ :

این بستها جهت سفت نگه داشتن و گشیدگی یکنواخت سیم ها روی پایه ها بکار می رود. هرگاه قبل از آنها به بست رگلاژ نیز بکار می رود (شکل ۲ و ۳).

شکل ۲- بست سیم کالوانیزه نمره ۴

شکل ۳- بست سیم کالوانیزه نمره ۴

-بست رگلاز:

این بست جهت تنظیم میزان شل و سفتی سیمها در سیستم بکار می‌رود. این بست در ابتدا و انتهای هر ردیف قرار می‌گیرد (شکل ۴).

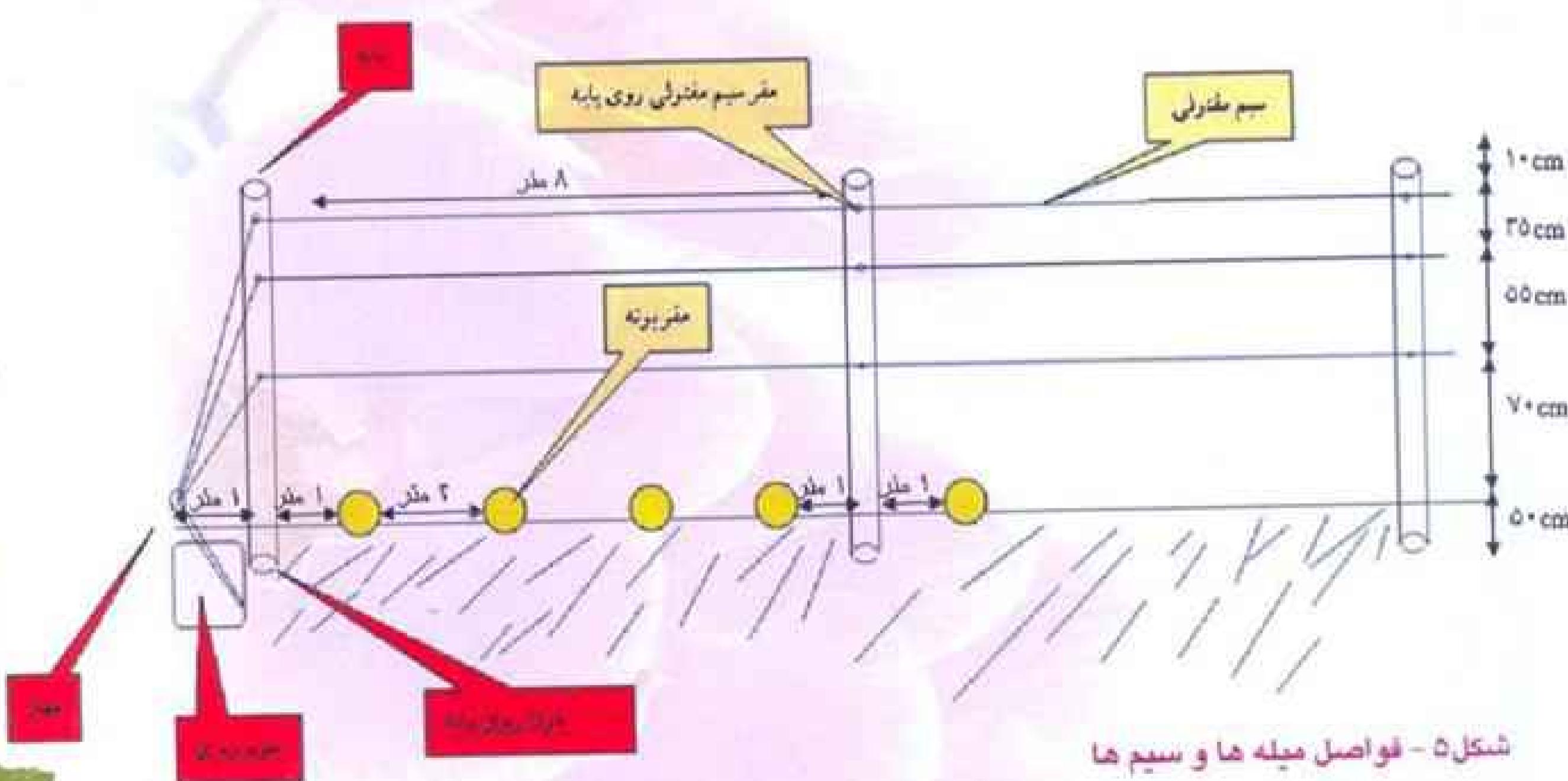

شکل ۴- بست رگلاز

۳- احداث سیستم:

الف) نصب پایه ها:

اولین قدم در نصب پایه ها، نقشه برداری زمین مربوطه و تعیین جهت ردیفها و محل استقرار پایه ها است. در روی هر ردیف فاصله بین پایه ها ۸ متر بوده و فاصله مهار با اولین پایه در هر

شکل ۵- قواصی میله ها و سیم ها

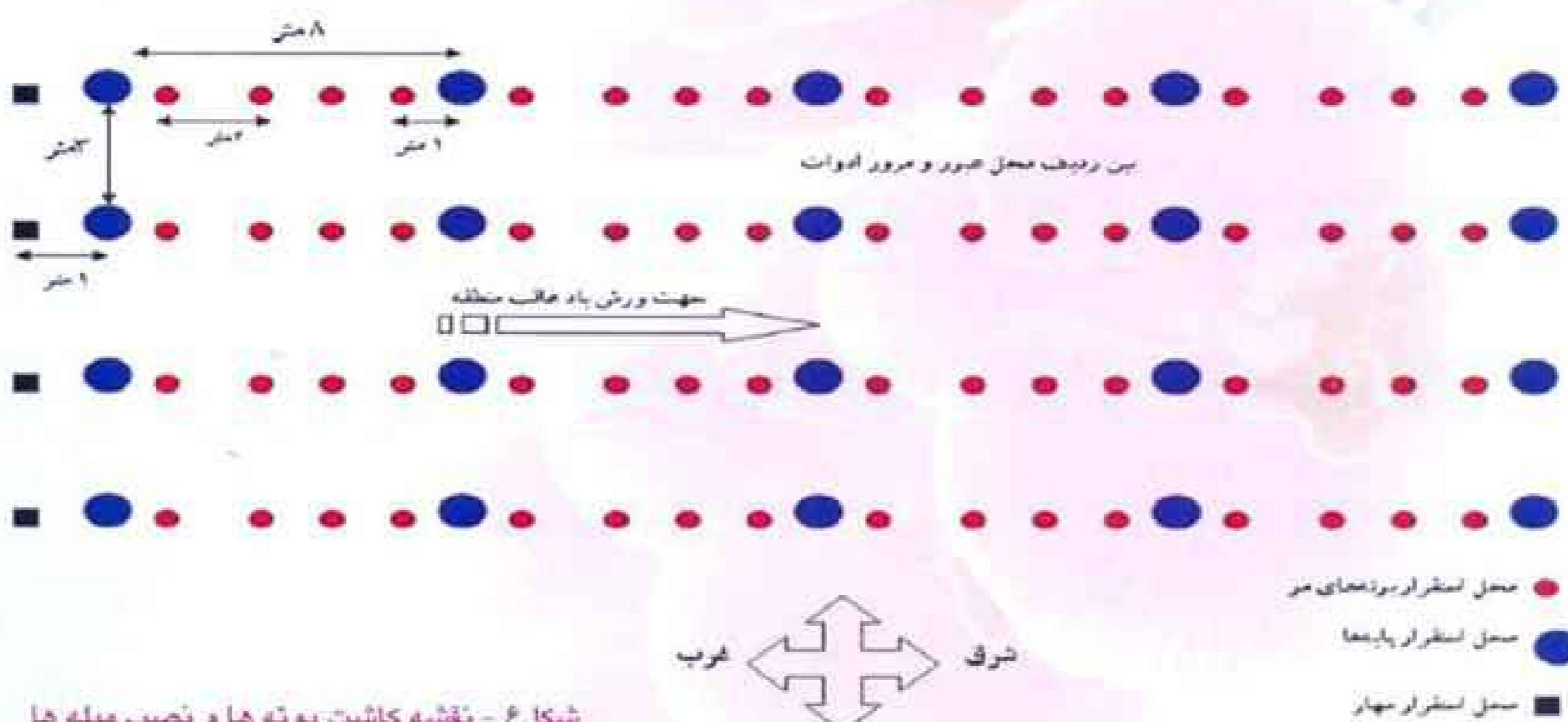

ردیف یک متر می باشد. پس از تعیین محل پایه ها به وسیله علامتگذاری با گچ، توسط دستگاه بیل مکانیکی و یا مته تراکتوری چاله هایی به قطر ۴۰ و عمق ۵۰ سانتی متر حفر می گردد. سپس اقدام به قرار دادن پایه ها در محل چاله ها می گردد. اولین و آخرین پایه و همچنین میله های مهار به وسیله بتون ثبیت می گردد ولی برای استقرار پایه های داخل ردیفها از پاره سنگ و خاک استفاده می شود. در هنگام قرار دادن پایه ها در محل استقرارشان، جهت افزایش دقیقت کار و اجتناب از انحراف و کج شدن ردیفها و عمود بودن پایه ها از دوربین نقشه برداری استفاده می گردد. در احداث ردیفهای پایه ها باید دقیقت شود که جهت ردیفهای پایه ها موازی با جهت وزش باد غالب منطقه و تقریباً شرق به غرب باشد تا بوته ها از وزش باد کمتر آسیب دیده و از نور خورشید حداکثر استفاده را بنمایند. فاصله بین ردیفها (یک ردیف با ردیف بعدی) ۳ متر خواهد بود (شکل ۵).

ب) فواصل کاشت بوته ها:

فاصله کاشت بوته ها بر روی هر ردیف ۲ متر خواهد بود بطوریکه بوته کنار دو طرف هر پایه به فاصله ۱ متر و فاصله بین بوته کنار پایه با بوته بعدی ۲ متر خواهد بود. پس از تعیین محل کاشت نهال، ابتدا چاله هایی به قطر ۳۰ سانتی متر و به عمق ۵۰ سانتی متر حفر و نهال ریشه دار مو در آنجا کشید می گردد. هنگام کشت نهال ها در چاله ها، استفاده از خاک خود محل چاله با مخلوط کود دیوانی پوسیده به نسبت ۳:۱:۳:۱ جهت توسعه مطلوب ریشه، مفید خواهد بود (شکل ۶).

شکل ۶ - نقشه کاشت بوته ها و نصب میله ها

ج) نصب سیم مفتولی:

برای نصب سیم های مفتولی ابتدا سیم هر طبقه را از مقر خود در پایه رد نموده و تا آخرین پایه ادامه می یابد. پس از سیم کشی کامل هر سه ردیف در روی پایه ها، ابتدا به وسیله بستهای کوچک انتهایی سیمهای کاملاً کشیده شده سپس به وسیله بست رکلاژها میزان کشیدگی تنظیم می گردد.

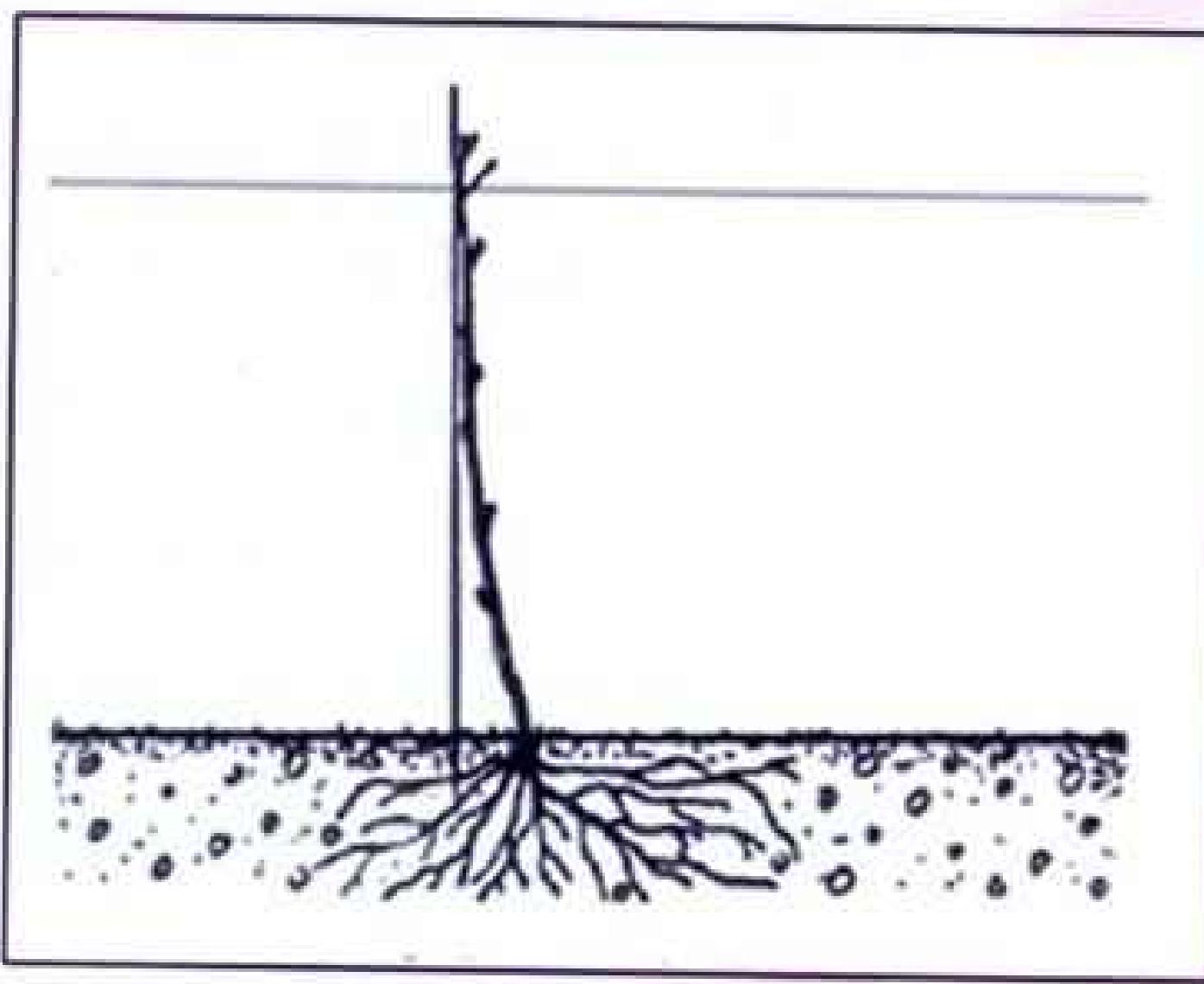
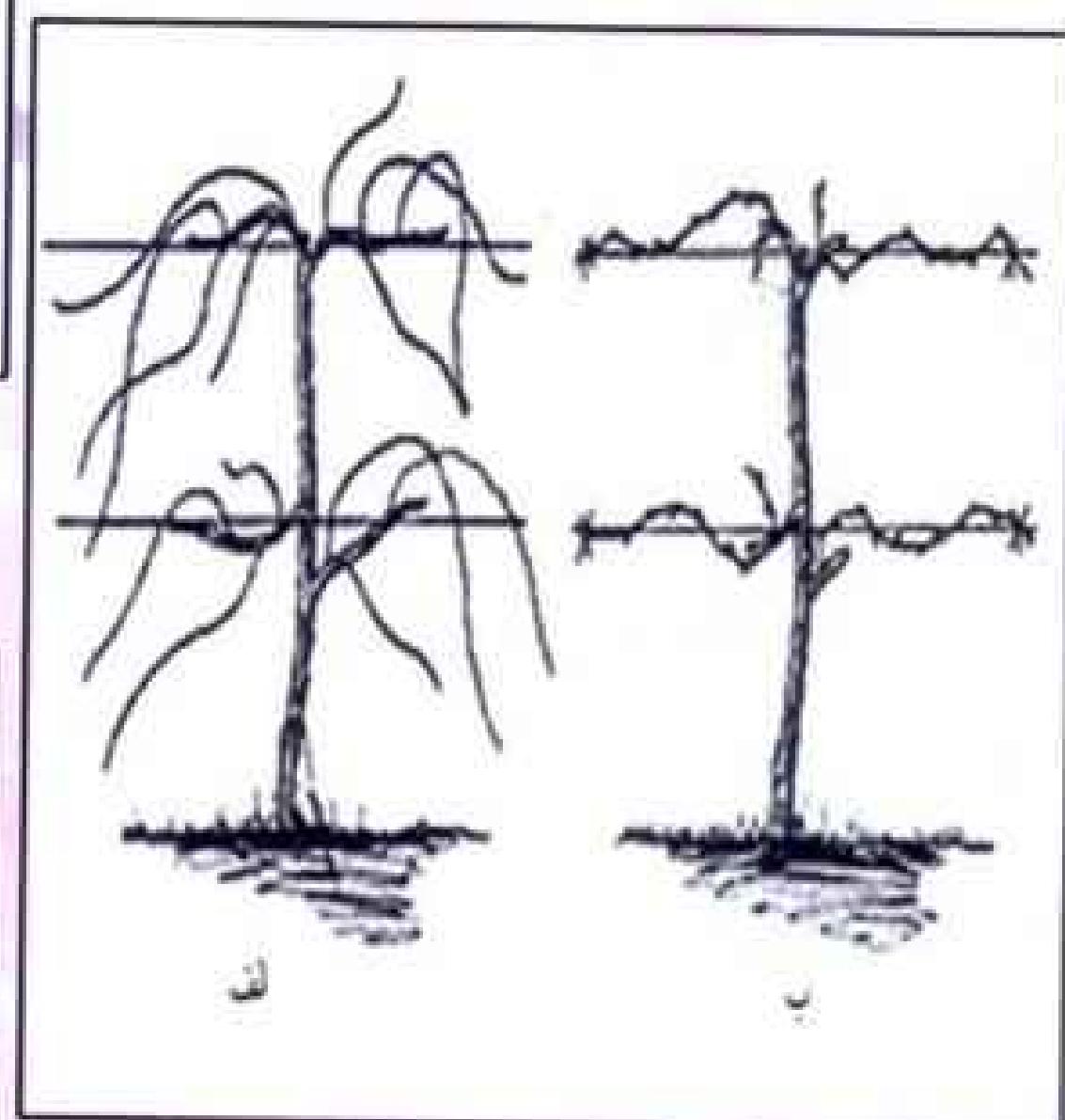
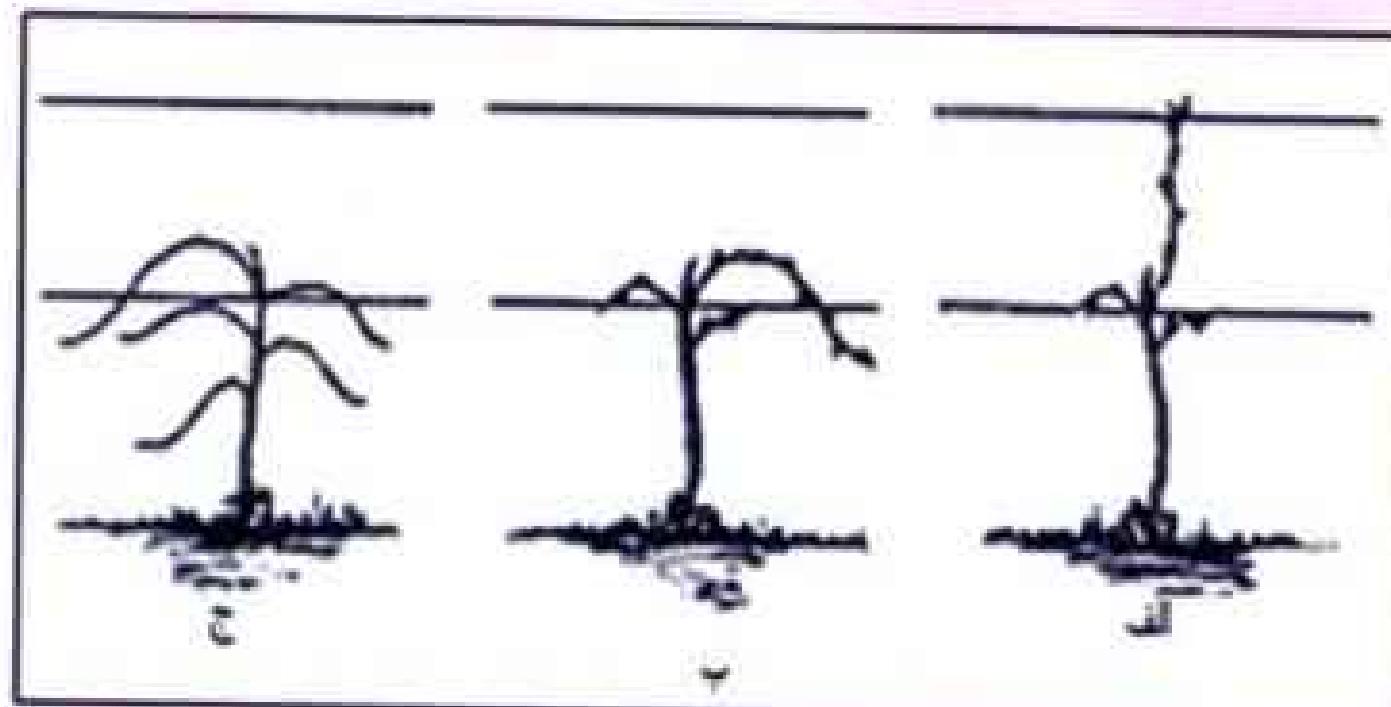
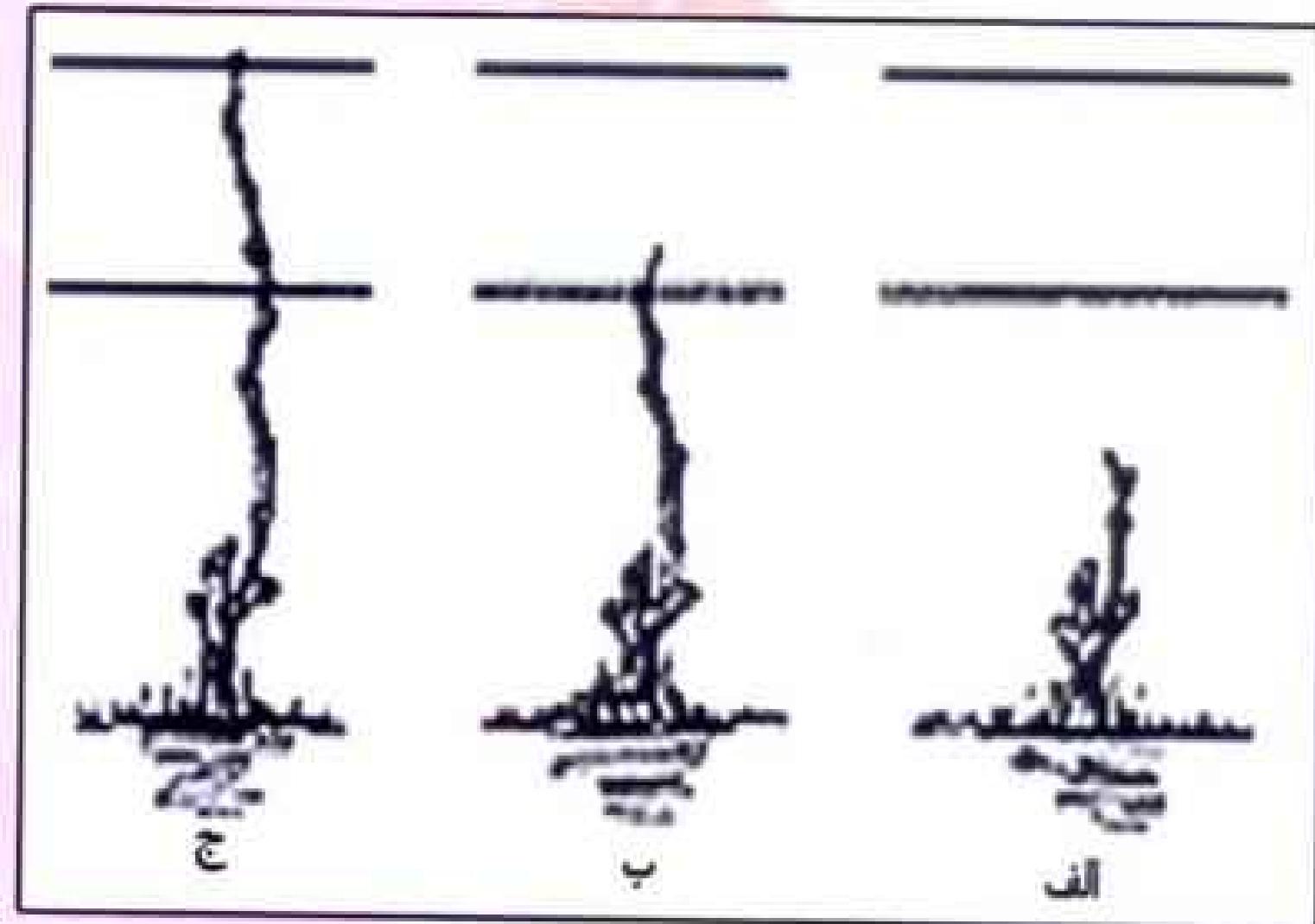
۴- هرس و تربیت:

پس از اتمام مراحل کار نهال کاری و سیم کشی، هرس فرم و تربیت مهمترین عامل در احداث سیستم ایستاده در انگورکاری می باشد. در ابتدا هر نهال را به وسیله یک قطعه نخ پلاستیکی به سیم اول متصل می نمایند. اینکار را بوسیله قیم چوبی نیز انجام می دهند. در سال اول و در طول فصل رشد پیوسته شاخه های جانبی را حذف نموده و فقط یک شاخه قوی به عنوان تنہ نگه داشته می شود. در طی سال های اول تا سوم مهمترین هدف باغدار ایجاد تنہ محکم و راست در بوته ها بوده و بایستی از تولید محصول صرف نظر نماید تا مواد غذایی تولید شده توسط گیاه صرف استحکام تنه و بازوهای اصلی گردد. بتدریج که بوته ها رشد نموده و ایجاد شاخ و برگ می نمایند، دو عدد از شاخه های هر بوته را به عنوان بازوی طبقه اول انتخاب نموده و در روی سیم اول یکی در سمت راست و دیگری در سمت چپ هدایت می نمایند. شاخه های بارده که از این بازوها رشد می نمایند به روی سیم دوم هدایت می شوند. همچنین از این شاخه ها نیز دو عدد شاخه قوی انتخاب نموده به عنوان بازو های طبقه دوم به سیم دوم هدایت می شوند که مانند بازو های طبقه اول یکی در سمت راست و دیگری در سمت چپ قرار می گیرد. شاخه های بارده بازو های طبقه دوم نیز به سیم سوم هدایت می شوند. نکته حائز اهمیت در سیستم ایستاده باغات انگور این است که هر ساله باید هرس بارده و هرس فرم انجام گیرد تا بارده بطور یکسان در تمام قسمتهای بوته توزیع گردد. همچنین بوته از حالت اصلی سیستم خارج نگردد.

جهت اتصال بهتر بازوها بر روی سیم ها از بستهای پلاستکی و یا نخهای تاییده ضخیم استفاده می شود (شکل ۷ و ۸).

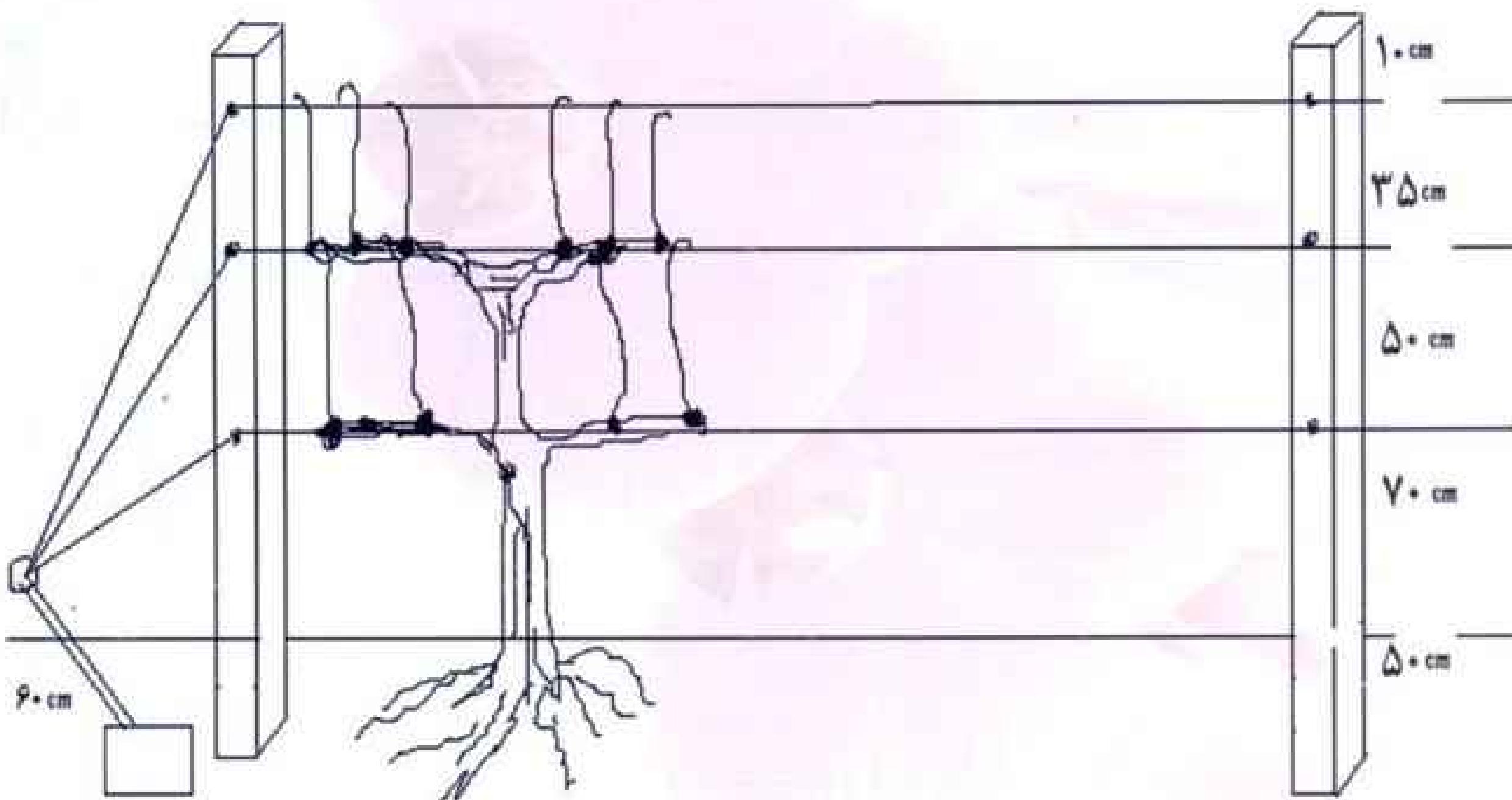

شکل - ۷ - مراحل تربیت و هرس

شکل - ۸ نحوه استقرار بازو های اصلی و شاخه های بارده

۵- تغییر سیستم تربیتی باغات سنتی خوابیده به ایستاده

در باغات سنتی که دارای تاک چند ساله بوده و به روش خوابیده تربیت یافته اند، تبدیل سیستم تربیتی به سیستم ایستاده در روش اجرا با باغات تازه احداث شده متفاوت خواهد بود. در این نوع تاکستان ها، باید باغ به مرور زمان طی سه تا چهار سال از حالت خوابیده به ایستاده تغییر یابد. در باغات سنتی پس از استقرار پایه ها در روی ردیف و سیم کشی، از یک شاخه از هر بوته تاک که به صورت عمودی رشد نموده است به عنوان جایگزینی تنہ استفاده می گردد. این شاخه به طرف اولین سیم هدایت نموده و به مرور زمان پس از رشد آن و تولید شاخه های فرعی، در دو طرف تنہ دو شاخه به عنوان دو بازوی اصلی در سیم دوم هدایت می شود. در سال های بعدی نیز دو بازوی اصلی در سیم سوم هدایت می شود. در طول این مدت کم کم بازو های خوابیده قطع می گردند. این عمل باعث خواهد شد که نه تنها محصول در طی سالهای تربیت کاهش نیابد بلکه به مرور زمان سیستم خوابیده سنتی به سیستم ایستاده تغییر یابد.

توصیه های ترویجی:

باغداران عزیز احداث سیستم کوردون باعث می شود:

- ۱- هزینه کارگری کاهش یابد.
- ۲- برداشت محصول به راحتی انجام گیرد.
- ۳- ورود ادوات مکانیزه پشت تراکتوری در باغ به سهولت امکان پذیر باشد
- ۴- بارندگی ها در هنگام برداشت، خسارتی به محصول نزنند.
- ۵- بیماریهای قارچی بویژه سفیدک به میزان قابل توجهی کاهش یابد.

۶- منابع:

- تفضلی، عنایت الله. جمشید حکمتی و پ. فیروزه. (۱۳۷۰). انگور. انتشارات دانشگاه شیراز.
- رسولی، ولی الله. (۱۳۹۲). بررسی میزان سازگاری روش های مختلف تربیت انگور رقم بیدانه سفید در منطقه تاکستان(فاز دوم). گزارش نهایی پژوهه تحقیقاتی. سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.
- محمودزاده، حسن. (۱۳۸۶). بررسی میزان سازگاری روش های مختلف تربیت انگور رقم بیدانه سفید در منطقه تاکستان. پژوهه تحقیقاتی. سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.
- ناظمیه، علی. (۱۳۷۲). بیولوژی مو. انتشارات دانشگاه تبریز.

۷- پیوست

**مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی
باهمکاری مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان**